

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb-txt-shoot-id38acd0e9-5968-4914-9ac8-43f8aba17538.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Men siger Du: »jeg kan dog ikke begribe Forsoningen.« Her maatte jeg spørge i hvilken Forstand, er det i den ængstede Samvittigheds Forstand, ell. i den ligegyldige og objektive Spekulations Forstand? Dersom En vil sidde rolig, objektiv paa sit Studerekammer og speculere: hvorledes skulde han kunde forstaae en Forsonings Nødvendighed; da jo en Forsoning kun er nødvendig i den ængstede Samvittigheds Forstand. Dersom det stod i et Mskes Magt at leve hen uden at behøve Spise: hvorledes skulde han saa forstaae Nødvendigheden af Spise, som den Sultne saa let forstaaer? Og saaledes er det aandeligt. Et Msk. kan erhverve den Ligegyldighed som gjør Forsoningen overflødig, ja det naturlige Msk. er egl i denne Tilstand: men hvorledes skulde man i denne Tilstand kunde forstaae Forsoningen. Det er derfor saa consequent af Luther, at han lærer, at Msket maa belæres ved en Aabenbaring om hvor dybt han ligger i Synd; at den ængstede Samvittighed ikke er noget der saaledes følger af Naturen som det at være sulten.